

Օ Ր Ա Գ Ի Ր
Խաղաղութիւնս եւ Ազգային

4. Պոլյոյ համար	Տարեկան	դասեկան արժաք	15
»	»	վեցանոյա »	7
»	»	նոստեյ »	4
Օսար երկիքեք	Տարեկան	մրան	56
»	»	վեցանոյա »	28
Ընթեր թուրքի վրայ մատուտ արգար	Տարեկան մամ.	Ոսկի	
Գումարայ քրքրարի ծախք ժողովրդակ		Դրու	56

Les annonces sont reçues

ԱՅԻԿԱԿՈՅ ԶԵՂՍԱՄԱԿՈ

[illegible]

ՀԱՅԳԻՏԵԼԱՆ ԿԱՌԱՐԿԱՅԱՐ ՀԱՐԱՍՈՒԹԻՒՆԸ

Մոտապես չեն հանդիսանում Տ. Մանուկյանի Կաթողիկոսի և Տ. Մկրտիչ Կաթողիկոսի դրանց և ընդիշ յափշտակութեան տարւոյ զեպքերը։

Բարձրագոյնման եկեղեցականն մը մահացանք՝ այդ տեսակի իրողութիւններէ իր հիշողութեան երբեմնի որոցն մտնող անհոգի և հրապարակը կը զորոյն առ ժամանակ իր իսկ տնայն տնայն, տնայն կը մտաւոր տնայն տնայն տնայնորդութե մէջ։

Դանիք՝ քանիք գոմարմարէն սրայն մայրապար լիանողն իրարուն կամ յայտարար իրիկիւր Մկրտիչ Կաթողիկոսի տնայն տնայն լիանողն տնայն տնայն հարմարաւուն է։

Կաթողիկոսն զիս իրարման, չեն զիստը ինչ խորհրդով՝ տրամադրաւուն է։

Մ. Երեսօղեմի կատակը քանի մը շարժական ու աշխարհ կատարաւուն է 1000 ոսկւայ զարմալ զարմալ մը։

Այս առիթն Երեսօղեմին ի Հայկէզ դրուաւ էր յատկապէս Գարակատան և Հրեկատանի նաւերով՝ Արմ. Տ. Գալուկի Տ. Գալուկայն Անշիւան, բնակեցիկն համար. Տ. Մկրտիչ Կաթողիկոսի հետ, և համապատասխան մը իր տնայնով՝ ծանոց ունայն վերադարձաւ էր Երեսօղեմին։

Ոմանք կը հաւատանք թէ՛ Մ. Կաթողիկոսն իրարման իրար ինչ համառ ընդուն իրարման իրար կատար, այլ փառաւ յայտարար է որ Սայ Արմառն ի Կաթողիկոսի կատակ իրար լիանողն Կաթողիկոսն։

Ինչ որ է, Տ. Մկրտիչ Կաթողիկոս իր ինչ տնայն Հայկէզ զարմ իրարման, 7 տնայն չափ մնացաւ է 15,000 դրուայ ծախք ընչ տնայն տնայն Անշիւանորդան կատարաւ տնայն, և ի փառաւոր՝ ծախքաւ ընչ տնայն 100 տնայն ոսկւայ լիանողն և փառաւուն է 1894 ինչիմբն տնայն մէջ։

Հանդուցեալ Կաթողիկոս կատակով մը թուաւ է որ այսօր ի Հայկէզ կը գտնուի։

Այդ կատակովն՝ օրինակն տրամադրութեան համառն յարատաւուն է, որով Տ. Մկրտիչ Կաթողիկոս Օսմանիկի Իրարման մէջ ծագաւ 500 ոսկւայ Հայկէզ Իրարման-Մանուկյան եկեղեցուն վերաբնակ ծախքաւ տնայն կատար իրարման համար տնայնաւ է։

Իսկ միւս 500 ոսկւայ յարատաւ տնայն մէջ ու 100 ոսկւայ իրարման տնայն տնայն էր Հայկէզ Մանուկյանի ծախք, և 400 ոսկւայ յետ լիանողն, Կաթողիկոսն իրարման ծախքաւ համարաւուն է։

Ծագաւ ոչ ոք լիանողն, ոչ ոք հարցաւոր ընչ ծագաւ։

Կաթողիկոսն տնայնաւուն՝ որ միւսն Կաթողիկոսն հանդուցեալն զարմաւատան էր, այսօր տնայն Կաթողիկոսն իրարման, տնայնաւուն ու փառաւունաւուն է ի Սայ, 95 ոսկւայ միւսնաւ զարմաւուն ծագաւ։

Ծագաւ ինչ թէ՛ ոչ մնացաւ է Միւսնաւուն իրարման յարմարութեան զարմաւուն ծագաւ, և քանի քանի լիանողններու կատարման իրարման 23 տարուան իրարման լիանողն իրարման, քանի որ այսօր Մկրտիչ Կաթողիկոսն և Սայ Կաթողիկոսն տնայն տնայն իրարման զարմաւուն է ի Սայ, 95 ոսկւայ միւսնաւ զարմաւուն ծագաւ։

Ծագաւ ինչ թէ՛ ոչ մնացաւ է Միւսնաւուն իրարման յարմարութեան զարմաւուն ծագաւ, և քանի քանի լիանողններու կատարման իրարման 23 տարուան իրարման լիանողն իրարման, քանի որ այսօր Մկրտիչ Կաթողիկոսն և Սայ Կաթողիկոսն տնայն տնայն իրարման զարմաւուն է ի Սայ, 95 ոսկւայ միւսնաւ զարմաւուն ծագաւ։

[illegible][illegible]

պատան ծագողը՝ սրբիշիւք մը Տէր Բրիտան, զի պայտի ստորադերձ մտրք Տէրունի գլխը շարձեցաւ քի յէն Ս. Գալիք Եկեղեցւոյ զեպից նորքնմ Ս. Իսաիք քարեկոյն քահանայի, որը յակնին աւանան ին պայտի (Կը թիւ 180 տուն)։ Զարա քա ճնայիւն քա՛՛՛ յառաքեալ Տեառն միայ Քիստոս Բրիտանի Զոհրեանց անկնայն աշարիք տրքն յառնիւնքն և Զոհրեանմ պահապան թխանքն, որպէս և անան իւր սրբաշու զարքի քահանայութեան և Ս. պատանի եպոսմ, զի եպոստ իւրին արժանի ի պտը դիմին Զահրիանմ իւրն և Զփոյտի իւր յոյտիքն աւտր զոտանայի աւաշ ճնրեալուն և սրբաշ յառաքեալին Տիեզիք քա՛՛՛, որ զան ևն սրբան իրաւունք իւրոյն սրբապատան սրբիւնք քահանայոյն լինան իւր ի սրբանք այն անկնայն իւր իւրեւ Տէր Իսաիք քահանային, և իւրմ Տէր առցէ կարգադրիւն Զոհրեանք երկնայն աւտր զոտա քառ երանաւ և իւր իւրմ Փրկիւն մերոյ Աստուծոյ Աստուծամ պիտա պաղատանքն, որով ի զար անկեղեկան քարոյնքը և անկեղեկ քա քառ քառ ի շարք Տեառն, իւրմ օրինակը յառաճում և յանկնայն սրբաշ քարա և ի մեզմ Սէնն

Նիք (ՍԱՆՔՆԱՆՈՒ ՄԱՐԵՏԻՄՈՍՈՒ), զրքեաւ ծիլի կոնքայն քառ Տեառն 1832 և յիւլքը 25ի Զարիանայ Ս. Կանու

Զոհրեայ Յանդի Կատրիարքի

Քիստոս Բրիտանի ծառայ Տեառն Սան Կահանայի սրբապատան և Սրբաշ Կատրիարք մեծի Արքայախոր մայրոյն զարին Պաղոս և Զանդանայն Աստուած ծնորքի Աստուծոյն Կանույն Զարիանայ Ս. Աստուածածնին և Զանայն միշտանք տաւ իւր փառանորդ և Տեղապա՛՛՛ Տէր Յանդի քարոյնքայն Յոյսմ իւրով Ս. Զորգն և Փրկչական ողորունք և օրհնութեանք մալ երկուկ 25ի իւրեւ օրհնանք զիւրի մալ քառնք քահանայ և քարպատան երկեւ իւր և Զանայն ծագողըք մը ի Բիքն տաւ, զի պայտի ստորադերձ մալք Տէրունի կրով շարձեցաւ քարեկոյն Ս. Արսէ քահանայ, որը ին պայտի (Կը թիւ 55 տուն)։ Զարաշիւք իւրեւնայն ծոռնին զարա շարձեցաւ իւր միայն Ս. Արսէ քարեկոյնք քահանայի, առ ունին Զոհրեանք քա՛՛՛ յառաքեալ Քիստոսին Բրիտանի և Կահիւր զանախոյնական սոփոքն և կանանայն իւր իւրեւն Եկեղեցւոյն իւր իւրեւնայն և իւր իւրեւնայն, զի պաւա պարտաւորութեանք և իւրն կարաւոր արթնութեանք զանքին զհոյսի որ կեղարտաւ Աստուածային օրինակն և պատուիրանայ և որպէս չէ իւրն ձեռնադրան իւրն ունք այլոց քահանայն իւր փերպրեալ ծիլիք քա՛՛՛ իւրմ անկնայն և առ իւրն միայն զանկնայ զհաւաքանոյնական իրաւանքն այսոյնի Տաղիք, սրբի տալ Զանայն աւաշի արքաւորապատանայ Քիստոս Բրիտանի թէ անկաւ և մանիւրք իմ, յարմ Տէր Աստուծաւ պարեկեա պահանքն Սէնն

Կորս և ԿՈՐ ՄԱՐԵՏԻՄՈՍ

Ի իւրաքանուրթեան ՈՒՄԵԴ, յամի Փրկչին 1832 յիւլքի 28. օրհնանք զիւրն 25եւ Կէրէ

Աւատապալ քահանայից նիք Քահանայն ապրտան մառնի աշարալ իւր զիւրէ յեւտի միայն ի իւր Զանդ այն ձեռնակաւ իւրեւնայն։ պատմանքն, որպէս Կը ձեռնակաւ իւրեւնայն այժմ ընտպոյտըք ի Պալես, և յույց տալ այն միշտեանքը որովք կարգադրեալ արքայաւ ծոռնքն և պարզիլ այն երկաւորային ընդաւրք որով Կը ձեռնակալ քահանայք անքն, ինչ որ կարգիւ Ս. Եւտարտան։ Առաքիւր թաղիքը, Զարապատանական կանուները, իւրնց կարգմը, իւրնց ախարը

ՍԱՐԿՈՒՆ, ՍՐԿՈՒ

ԺԻԻԼ ՏԸ ԿԱՍԹԻՆ

ԲՈՒ ԿԸ ՏՐ ՄԵՐԻՆԸ

ԿԱՆՈՆԱԿԱՆՈՒՄ

Քոյնի քնները կը գաղտնէր։
— Գիտի՛ մենեղի, Աստուած իմ, Աս-
տուած իմ, արդէն բաւական ղոքախտ
էի։
Յետոյ քնեցաւ իր մօր ուղղորդի ըսաւ.
— Փողոցայա է, այնպէս է՞։
Ինչէն կ'իր յանգնած պատասխանեց.
— Ձեմ գիտեմ, աղիկիս։
— Բայց, մի՛ պահէ ք ինձ Աէ։
— Բաւ մը պահած չունիմ... չեմ գի-
տեր։
— Այո, փողոցայա է, ըսաւ Քոյնի վայ-
ագ. ինչու իր, փողոցայա, այդ սոսկալի,
անգարմանի կ'ուսումը Թիւրք, որուն ա-
նունը իսկ մայրերը կը զորացնէ.
— Բաւ մը չեմ գտած ըսել, յարեց
պատահանին, բռնիւրք քիչ պիտի ընէ։
— Բայց առայժմ ի՛նչ ընելու է։ Ձեմ
լընար ձգել որ զաւակս խղողուի։
— Ընելած բան իմ չկայ։
— Բնէ փողոցայա է, ըսաւ Մատի, պէտք
է փախի տալ։
Քոյնի ապաստանէրն դարձաւ.

—Փողացաւէ տառապող տղաքներ ունեցա՞մ էք:

—Այո, տիկին:

—Իմ գաւկիւ տէս էին, այնպէս չէ՞:

—Աքաղաղիկ ճիւղի նման աղաղակ մը ունեին... Ասկէ կը ծանցուի փողացաւը:

—Աքաղաղի ճիւղ... քսաւ Բօլին, այս առտու յոյսի տարիցեամբ աստիւս...

Մեծ աղաղակ մը արձկեց.

—Տղաս կորուսա՞մ է:

—Բայց ոչ, աղիկն: քսաւ պատճառուն, մի՛ յուսահատիր... Նրէ փողացաւ էլք ըլլայ, մարդ միշտ փողացաւէ չի մեռալիր:

Գառնուհին կրակին առջեւ կը բռնէր տղան, կիսահակ, որպէսզի կարենայ ասել ինչտիւ շնչեւ առնէ...

Բօլին անոր նայեցաւ:

Ոնց որ փայլ էակը, դէմը կապ կանաչ, չեղիցուներ իր փոքր ճւղերը, անյուր ճիւղի կը շնչուի ճաճոր:

Մայրը ուժգնօրէն բռնէր զայն:

—Բայց չեմ տեսներ որ կը խղզուի:

Ա՛հ, անպէր կը տեստարի... Նրէ կարեւորագի ճիւղերն իրեն, հրահնդութիւնը իրեն ճանկ իրէ:

Բաշտը զաւակի բերնին վրայ դրաւ... Բաշեց անոր շուշը, փորձելով իրեն համարողէ հրահնդութիւնը որով կը տեսաւ:

—Բօլին, քսաւ սրտը, Բօլին, խնդա՛:

—Հրահնդութիւնը տարաբօլիւն է, քսաւ Մարտի:

—Ե՛հ, հոգ՛ս: Նրէ մեռնի, ես ալ կուգեմ մեռնի...

Տգան կը խորթար... Բժիշկը չէր գար,
Ան նապաստ չէր ժամ սպասել հարկ էր
վերադառնալ որ հւն վկայուր... Ժամ մը չգրած
Մարք պիտի մեռնէր...
Բայիկ բաւուկները կը գալարէր:
— Զնեք հրնար ձգել սակայն, կ'աղա-
ղանք, որ մեռնի, հողին փէշ մեր ին-
քու զանգեք պարզապատուելու... առանց վըր-
կելու իր փողը կհանըր... Բայց, ի՞նչ բ-
նի, ի՞նչ ընել:
Այ աչքերն չէր գտնոր տղան, քայլ
տաւ քայլ հետեւելով հրահարու, քիտան, ներ-
քայլած մը փնտելով...
Շնորհած ըսաւ:
— Եթէ կարենաք խլել կոկորդէն այս
մոտերին, այս քնարայն որ կը խնդրէ
զայն: Այո, այնպէս է: Մտաւ, բան մը
գտնոր իմե՞ծ:
— Ի՛նչ, տիկին:
— Խնորհով մը, աստի՛կ փնտսոր մը...
Եթ՛մ գտնոր...
Աղափինը պատմութեան իրադէպ՝ ա-
նոր կարծին համարաւ պէտ:
— Հնոգանգէ, ըսաւ այս փոքրին:
— Շատ փառացաւոր է, տիկին:
Տիկին տա Մեքիան անտարբեր շար-
ժամ մը ըրաւ:
Իր համարին իր աղչուին անձեռնորտ-
վելուն: Կը հասնար զայն վարդը գտաւ
փարը. ամբողջ տղան... Մայրը կը տա-
նաւորէր ինձն զմարդ Էակին տոտաւոր
տոտեւելով: Գտնոր պիտի տար անոր տա-
նաւորէր կործնողութեան համար: Ինք-
զանքը չէր խաբէր: Եթէ հրէք մը չի պա-
տահարէր, տղան կարծաւ մը: Զգուշիկ ապ-

Իբրև միջնե տարթոր Պեպոյին գալը որ երկու փամու ճամփայ ունէր... պիտի ընէր ինչ որ իրենէ ճամփայ, կենարդ պիտի վստահէր անոր զաւակի ապրտիւտե համար... Պատահականի ետ գնահաւաւ:

Յօյնի հաստատ ձեռքով, կարողով մը որուն վրայ միտ պիտի սքանչանար տպագրային, Յօյնի առաւ խորովակը, տղուն կոկորդը խոթէջ, անոր ծայրն իր բերանը դրաւ և բարդ ուժովով շնչէջ հիւսնդու-թիւնը, խորան խոխով թրապրը, մարդը օգ նընջուցով անոր մարբորուն... յետոյ, իբր վերջացոյց, երբ դգգտ որ արևուն լուսը-թերթուն կուգայ, գնահայեաւ Նրդաւմ մը ունեցաւ, ձեռքերն օդին մէջ շարժու-նէր իրենի իկուս դգայտիւնին մէջ աշտն կը շնչէր, և երբ մայրն աչքերը բացաւ... անիկա միկով կը հանգչէր իր փոքր ան-կողորն մէջ, պատեան չէինն ու տարթոր Պեպոյ աչքին տակ, որ նոր եկած էր...

Աղայով մը արգիւք Յօյնին

— Զաւակս

— Ապտեցաւ, քսաւ բոխիլը

— Ապտեցաւ

— Ապտեցաւ ձեր շնորհիւրը Գործա-գովիւնը կատարեցիք, իմ ընկիթեա աւելի աղի է:

Յօյնի ճնրախոր իկուսէ

— Աստուած իմ, Աստուած իմ, բնաս, բոլորովին չէք լքեր դիմ: Օրհնեալ լիլաւ:

Յետոյ անկողին փաղեց որուն վրայ գնաւորը պատում էր... Դրտեց անոր բնասուր... Երեսն հանգիտութիւն, թէնէ շնչաւորովին տալակին դժուար:

Բօլիոն ըստ։

— Գրե՛ք չէ՛ք խաբեր։ զիտ։ Դուք ալ
չէ՛ք խաբարիք։ Առաջեցեալ...

— Ազատեցաւ։

Մտայք ըսէ՛նք։

— Եթէ գտաւ ըլլալիքը, ըսաւ տարբերը,
կարտած էր։ Այժմ մեռած կ'ըլլար։

Բօլիոն երկինք վերցուց տշուրնիքը և
մըմնեց։

— Տգատ մեռնէ՛ր։

Բոլը թէ այս բանը տղերսն Հրէշային,
այնքան անհնարին երեւոյթ իրեն որ գա-
ղախարսն իսկ չէր կրնար ունենալ, ոչ որ
կարար ունենալ։

— Անկողնոյ պիտի մեռնէր, ըսաւ տար-
բերը, յետոյ աւելցուց ժպտումով։ Ձեի գի-
տեր ձեր վերաբուժական կարողութիւն
ներք։

— Օ՛հ, ինձի չնորհեա՛կ ըլլալու չէ...
ըսաւ Բօլիոն։ Ըրածս չէի գիտեր։ Խնեղե-
ցի՛ր ես...

— Ատանդեցիւք ձեր կիսանքը...։

— Գիտեալով ըրած ըլլաւ տաճային
իսկ չուէիմ, ըսն մի չէր գիտեր...։

— Ահա՛ զի չէք գիշուած։

— Ընա՛ւ։

— Հիւսնողութիւն տարաբարիքի է։

— Հոգի ք կը բարձր որ դաւաճար ապրի։

— Զո՛ղա ք որ մայր մնայ զի գտակին։

Եւ արիւթ պիտի մնանորք ընէ...։ Նախ պի-
տի սկզբ ինքզինիդ իմանալ։

— Ինչ որ հրաձգեց ք պիտի չընէ...։
Զուտաբ պտի գրաւը երբեք չիտի՛ր եմ։

Ներքն ապրն զայդ ծնեցաւ, որուն
չնշաւութիւնը ելթալով կը հանգանաւոր

—Այլ չի տառապիր:
—Ահ, հենց ինչ... Երբ արթննայ բժշկուած է...
—Փողոցացու է:
—Ոչ... Կոկորդի բորբոքումս մը... Ցուրտ առած ըլլալու է...
—Այո գիշեր... Մայրս պատմեց ձեզի:
—Ձեր փառաւորը զերբրանց, առաւել ցել տնձրութի տակ, զի ցաւիկն հետ...
—Այդ միջոցին հիւնդցեղ է:
—Անտարակցիս:
Բոլորի տարի կաւ:
Աշեղեր բացի կարճկէրն:
—Իշտակ, ըսաւ, այդ մայրը պիտի մեղացուրի ինչ որ եւ կը սիրէ:
Մայրն ու տղան Բոլորի նայեցան, առանց հասկնալու... բայց Բոլորի աւելի բացատրութիւն չտուաւ: Կը վախճար որ չսփէն աւելի իրօսած ըլլալայ:

Ժ. Դ.

Յետմիջօրեի մը, քանի մը որ յետոյ յայտ տակօրի առաջնապէն զբը կրած էր, Բազիլի տը մերկութի, իր մայրը և տղեկըր Պիլոս, ոյր այլեւս չէին հնաւանար Մեհրաբի գեղատիւ, հաւաքուած էին գետնաշրջափորի սրահն էրը նախկին փառաւորան Պ. Լամբիէրի այլը ծածոնցիկ... Մեր երեք անանձերն իրարու երես նայեցան:

Երեւնի ալ նոյն զաղափորի ունէին... Այս մարդ իրօտաւ մարդկեան կողմին կուտ զարտ:

(Ծարանաւտիկէ)

